

Indefrysning af værdier har været praktiseret overfor Afghanistan, Burma, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Irak og Libyen, som heller ikke har indgået nogen aftale med EU endnu. Angola og Haiti, som har undertegnet Lomé-/Cotonou-aftalen, var genstand for en indefrysning af værdier som følge af en beslutning om at suspendere samarbejdet med disse lande i henhold til aftalen.

(¹) Se side 441.

(²) Bilag 2 i meddelelsen fra Kommissionen om hvorledes overholdelsen af de demokratiske principper og menneskerettighederne indgår i aftalerne mellem fællesskabet og tredjelande indeholder en liste over, hvilke foranstaltninger der kan træffes i tilfælde af alvorlige brud på menneskerettighederne, KOM(95) 216 endelig udg.

(2004/C 78 E/0548)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3345/03

af John Bowis (PPE-DE) til Kommissionen

(13. november 2003)

Om: Andrea Palladios villaer

I 1994 blev Andrea Palladios villaer optaget på listen over verdens kulturarv. Nu foreslås det, at der bygges en 54 km lang motorvej igennem Veneto-området med syv udkørsler og betalingsstationer — Valdastico-sydmotorvejen.

Vil Kommissionen i erkendelse af, at den italienske regering har ret til at anlægge sådanne veje, hvis den finder det nødvendigt, indlede et samarbejde med de italienske myndigheder for at sikre, at disse planer ikke kommer til at skade Andrea Palladios villaer eller det omkringliggende landskab, og at forslagene underkastes en omfattende og udvidet miljøvurdering?

Vil Kommissionen også drøfte med de italienske myndigheder, om der er behov for Valdastico-sydmotorvejen, i betragtning af, at den eksisterende motorvej A22 og hovedvej SS247 fungerer tilfredsstillende, og at Valdastico-nordmotorvejen benyttes meget lidt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(7. januar 2004)

Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 (¹), foreskriver, at medlemsstaterne skal sørge for, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet, skal undergives en vurdering af denne indvirkning, inden der gives tilladelse hertil. Sådanne projekter er defineret i artikel 4, der henviser til bilag I og II til direktivet. Anlæggelsen af motorveje falder ind under bilag I, pkt. 7 (b), og for sådanne projekter skal der obligatorisk foretages en miljøindvirkningsvurdering (VVM).

I et sådant tilfælde skal de italienske myndigheder tage skridt til at sikre, at der foretages en miljøindvirkningsvurdering, som omfatter

- a) en beskrivelse af de miljøaspekter, der kan blive væsentligt påvirket af det foreslåede projekt, herunder den arkitektoniske kulturarv, landskab, befolkning osv. (jf. artikel 5 og bilag),
- b) høringer af offentligheden og af instanser, der har ansvar for miljøet, og
- c) offentliggørelse af den trufne afgørelse sammen med de betingelser, der er knyttet til tilladelsen, de vigtigste begrundelser og betragtninger, der ligger til grund for afgørelsen, samt om nødvendigt en beskrivelse af de vigtigste foranstaltninger, der tager sigte på at undgå, begrænse og om muligt afbøde væsentlige negative virkninger.

I forbindelse med tilladelsesproceduren skal der tages hensyn til de i henhold til artikel 5 og 6 foretagne høringer og indhændte oplysninger.

Kommissionen har allerede set på den omtalte sag, men har ikke fundet nogen tegn på, at der i det foreliggende tilfælde skulle være tale om en overtrædelse af direktivet. Endelig indeholder VVM-direktivet ingen retlige forpligtelser til at bestride et projekts hensigtsmæssighed eller selve tilladelsen til at gennemføre det.

(¹) EFT L 73 af 14.3.1997.

(2004/C 78 E/0549)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-3350/03

af Patricia McKenna (Verts/ALE) til Kommissionen

(6. november 2003)

Om: Moseskred forårsaget af Derrybrien vindmøllepark

Forlydender og fotografisk materiale tyder allerede stærkt på, at det store fortsat igangværende moseskred, der begyndte torsdag den 16. oktober i Derrybrien, Loughrea, var forårsaget af opførelsen af en vindmøllepark med en kapacitet på 60 MW. Vindmølleparken ejes af ESB-datterselskabet Hibernian Wind Power Ltd., som dog ikke indtil videre har accepteret noget ansvar for moseskredet, der nu vedrører et område på over 50 ha og har lukket to tilkørselsveje til den lokale landsby. Projektet omfatter to uautoriserede stenbrud, hvor der anvendes sprængstoffer, og indebærer kørsel med meget tunge lastvogne, der transporterer fyldmateriale på ustabile flydeveje, alt sammen på en op til seks meter dyb højmosé på en bjergside. Mange af de betingelser, som i byggetilladelsen krævedes opfyldt inden arbejdets påbegyndelse, blev ikke overholdt af bygherren, og adskillige er stadig ikke blevet opfyldt, herunder en sikkerhedsstilling til dækning af opgivelse/nedlukning af projektet.

Bortset fra det vigtige sikkerhedsspørgsmål, herunder truslen mod den lokale landsby, er nu også vandløb og den lokale vandforsyning fra bl.a. den nærliggende Lough Cutra, der ligger i et område, der foreslås udpeget til et særligt bevaringsområde (SAC), alvorligt truet. Én af årsagerne til, at amtsrådet i Galway oprindeligt afviste at udstede byggetilladelse for projektets tredje fase, var, at det var dets opfattelse, at spørgsmålet om jorderosion ikke var blevet behandlet tilstrækkelig grundigt i miljøkonsekvensundersøgelsen. Ikke desto mindre tilsidesatte An Bord Pleanála den afgørelse, som myndigheden med ansvar for udstedelse af byggetilladelser havde truffet, og udstedte en betingelsesløs tilladelse vedrørende denne fase. Det er absolut nødvendigt med en meget større udnyttelse af vedvarende energi, især i Irland, men en sådan tankeløs anlægsvirksomhed kunne nu bringe en sådan udnyttelse i alvorlig fare.

Mener Kommissionen, at sådanne spørgsmål er eller burde være centrale for en miljøkonsekvensundersøgelse. Vil Kommissionen, da de ikke blev behandlet indgående nok i det her foreliggende tilfælde, henstille til byggetilladelsesmyndighederne at sørge for, at arbejdet bliver indstillet for at undgå yderligere miljø- og sikkerhedsrisici og uheldige virkninger for udviklingen af vedvarende energi?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(16. december 2003)

Rådets direktiv af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet) (¹), ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 (²), siger, at medlemsstaterne skal sørge for, at projekter som måtte få væsentlige virkninger på miljøet, enten på grund af deres art, størrelse eller beliggenhed, inden de godkendes, skal underkastes en vurdering af deres miljøvirkninger. Disse projekter er defineret i artikel 4, der henviser til direktivets bilag I og II. Opførelse af vindmølleparker henhører under bilag II, punkt 3 (i). Det er derfor op til medlemsstaterne at afgøre, om et givent projekt måtte få væsentlige virkninger for miljøet. Hvor der er sandsynlighed for, at der måtte opstå væsentlige virkninger, skal medlemsstaterne udføre en vurdering af virkningerne på miljøet (VVM).